

21. Sonntag im Jahreskreis

Josua 24,1-2a.15-17.18b

In jenen Tagen versammelte Josua alle Stämme Israels in Sichem; er rief die Ältesten Israels, seine Oberhäupter, Richter und Aufsichtsleute zusammen und sie traten vor Gott hin. Josua sagte zum ganzen Volk: Wenn es euch nicht gefällt, dem HERRN zu dienen, dann entscheidet euch heute, wem ihr dienen wollt: den Göttern, denen eure Väter jenseits des Stroms dienten, oder den Göttern der Amoriter, in deren Land ihr wohnt. Ich aber und mein Haus, wir wollen dem HERRN dienen. Das Volk antwortete: Das sei uns fern, dass wir den HERRN verlassen und anderen Göttern dienen. Denn der HERR, unser Gott, war es, der uns und unsere Väter aus dem Sklavenhaus Ägypten herausgeführt hat und der vor unseren Augen alle die großen Wunder getan hat. Er hat uns beschützt auf dem ganzen Weg, den wir gegangen sind, und unter allen Völkern, durch deren Gebiet wir gezogen sind. Auch wir wollen dem HERRN dienen; denn er ist unser Gott.

XXI Неділя Звичайного періоду

ІсНав 24, 1-2а. 15-17. 18б

Тими днями зібрав Ісус Навин усі колі на Ізраїля в Сихемі й покликав старших Ізраїля, голі в його, суддів його й начальників його, і стали вони перед Богом. Ісус сказав до всього народу: «Коли ж вам не любо служити Господу, то вибирайте собі сьогодні, кому хочете служити: чи богам, яким служили батьки ваші по той бік ріки, чи богам аморіїв, у землі яких ви живете; я ж і мій дім служитимемо Господу». І відпові в народ: «Ні! Не буде того, щоб ми покинули Господа, щоб служити богам і ншим. Бо Господь – Бог наш; Він вивів нас і батькі в наших з Єгипетської землі, з дому неволі, і створив перед нашими очима ці великі чудеса й оберігав нас усюди в дорозі, якою ми ходили, й між усіма народами, через які ми проходили. Тож і ми служитимемо Господу, бо Він – Бог наш».

Еф 5, 21-32

Брати! Корі ться одне одному в Христовому страху. Дружини, корі ться своїм чоловікам, як Господу, адже чоловік є голова дружини, як Христос – Голова Церкви, Він же – Спаситель тіла. Як Церква корі ться Христові, так і дружини – чоловікам у всьому. Чоловіки, любіть своїх дружин, як Христос полюбив Церкву й віддав себе за неї, щоб її освятити, очистивши водяною купіллю в слові, щоби поставити її собі славною Церквою, яка не має ні плями, ні вади, і нічого такого подібного, але щоб вона була свята й непорочна. Так і чоловіки повинні любити своїх дружин, як власні тіла. Хто любить свою дружину, той і себе любить. Адже ніхто ніколи свого тіла не зненавидів, але годує і гріє його, як і Христос Церкву, бо ми – члени Його тіла. Тому чоловік залишить батька й матір та приліпиться до своєї дружини, і будуть обоє одним тілом. Це велика таємниця, адже я говорю про Христа й Церкву.

Йн 6, 54. 60-69

Того часу Ісус мовив: «Хто їсть Моє тіло і п'є Мою кров, той має вічне життя, і Я його воскресну останнього дня». Чимало Ісусових учнів, почувши це, казали: «То тверде слово! Хто може його слухати?» Ісус же, знаючи в собі, що Його учні нарікають через це, сказав їм: «Чи це вас збурює? А що ж буде, як ви побачите, що Син Людський підіймається туди, де був раніше? Це Дух є тим, хто оживляє, а тіло ж ніяк не допомагає. Слова, які Я вам сказав, – це Дух і це життя. Але є деякі з вас, які не вірять!» Ісус із самого початку знав, хто є ті, які не вірять, і хто є той, котрий Його зрадить. І Він казав: «Тому Я сказав вам, що ніхто не може прийти до Мене, якщо йому не було дано від Отця». Від того часу багато хто з Його учнів відійшов геть і вже не ходив з Ним. Тоді Ісус сказав Дванадцятьом: «Може, і ви хочете відійти?» А Симон-Петро відповів йому: «Господи, до кого ми підемо? Ти маєш слова вічного життя; і ми повірили й пізнали, що Ти є Святий Божий!»

Epheser 5,21-32

Einer ordne sich dem andern unter in der gemeinsamen Furcht Christi! Ihr Frauen euren Männern wie dem Herrn; denn der Mann ist das Haupt der Frau, wie auch Christus das Haupt der Kirche ist. Er selbst ist der Retter des Leibes. Wie aber die Kirche sich Christus unterordnet, so sollen sich auch die Frauen in allem den Männern unterordnen. Ihr Männer, liebt eure Frauen, wie auch Christus die Kirche geliebt und sich für sie hingegeben hat, um sie zu heiligen, da er sie gereinigt hat durch das Wasserbad im Wort! So will er die Kirche herrlich vor sich hinstellen, ohne Flecken oder Falten oder andere Fehler; heilig soll sie sein und makellos. Darum sind die Männer verpflichtet, ihre Frauen so zu lieben wie ihren eigenen Leib. Wer seine Frau liebt, liebt sich selbst. Keiner hat je seinen eigenen Leib gehasst, sondern er nährt und pflegt ihn, wie auch Christus die Kirche. Denn wir sind Glieder seines Leibes. Darum wird der Mann Vater und Mutter verlassen und sich an seine Frau binden und die zwei werden ein Fleisch sein. Dies ist ein tiefes Geheimnis; ich beziehe es auf Christus und die Kirche.

Johannes 6,60-69

In jener Zeit sagten viele der Jünger Jesu, die ihm zuhörten: Diese Rede ist hart. Wer kann sie hören? Jesus erkannte, dass seine Jünger darüber murrten, und fragte sie: Daran nehmt ihr Anstoß? Was werdet ihr sagen, wenn ihr den Menschensohn aufsteigen seht, dorthin, wo er vorher war? Der Geist ist es, der lebendig macht; das Fleisch nützt nichts. Die Worte, die ich zu euch gesprochen habe, sind Geist und sind Leben. Aber es gibt unter euch einige, die nicht glauben. Jesus wusste nämlich von Anfang an, welche es waren, die nicht glaubten, und wer ihn ausliefern würde. Und er sagte: Deshalb habe ich zu euch gesagt: Niemand kann zu mir kommen, wenn es ihm nicht vom Vater gegeben ist. Daraufhin zogen sich viele seiner Jünger zurück und gingen nicht mehr mit ihm umher. Da fragte Jesus die Zwölf: Wollt auch ihr weggehen? Simon Petrus antwortete ihm: Herr, zu wem sollen wir gehen? Du hast Worte des ewigen Lebens.